

Preot Constantin Guzg

M RTURISIRI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GUZGĂ, CONSTANTIN

Mărturisiri / pr. Constantin Guzgă. - Iași: Doxologia, 2015

ISBN 978-606-666-428-8

821.135.1-1

© DOXOLOGIA, 2015

ISBN 978-606-666-428-8

Preot Constantin Guzg

M RTURISIRI

Carte tip rit cu binecuvântarea
Înaltpreasfin itului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei i Bucovinei

Doxologia
Ia i, 2015

CUPRINS

M rturisiri (I-X).....	11
Revelații (I-X).....	19
Atitudini (I-X).....	29
Intime (I-XIX).....	40

„HAR PESTE HAR” (*In 1, 16*) SAU DESPRE VOCA IA EXTINS

Când începi să scrii despre Dumnezeu, până fie cade din mână, fie începe să cânte, nu o melodie, ci un ritm, în care autorul devine harfă prin care Cel slăvit se revarsă polifonic în materie. Ai nevoie de curaj, pentru că Subiectul se revelează cu o autenticitate care nu îngăduie plagiatul. Când scrii despre Dumnezeu, creația devine frumoasă și se exprimă prin bucurie: mintea și inima se înalță, sensibilitatea depășește limitele umanului, devenind potir în care Nepetrul și află odihna.

Grigorie de Nazianz considera că despre Dumnezeu nu se poate vorbi decât în poezie, în formule concentrate, nu în dezvoltări exhaustive și sterile. În același duh al continuității, Prințesa Constantin Gușune oferă acum o mostră de teologie experiențială, un cântec de preaslăvire, care face să resune talentul și în elepciunea Cucerniciei Sale. Aspiratia spre înălțata „vasului de lut” (*II Cor. 4, 7*), tema centrală a poeziei sale, se exprimă prin cuvinte, din Cuvântul de început (*In 1, 1*), pe care autorul îl creionează trinitar. „Atotputernicul” nu poate să fie singular, nu poate să nu fie Lumină, iar dacă omul grosier nu vibrează, trimite

pe „heruvimul mângâietor”. El, Atotputernicul, nu apare izolat în transcenden , opte te, s rut , vorbe te, caut , ceart i mai presus de toate, iube te. i cine este cel ce nu tânje te s fie primit în iubitoarea p rinteasc îmbr i are?

La El se ajunge prin m rturisire, c ci, numai prin ea, neputin a uman devine for de tor , ce nu mai arde pentru sine, ci pentru cei din jur.

tiindu- i rostul, tor a nu sufer arderea; se jertfe te prin iubire, primit i d ruit , iar arderea iubirii conduce spre isihie. Numai în stare de isihie, omul percepe revela ia, întotdeauna altfel. În revela ie, p rintele respir , Duminic de Duminic , „cerul proasp t al dimine ii însorite”, în drum c tre loca ul sfânt, precum femeile purt toare de mir, în zorii zilei m ritei Învieri, Revela ia prin excelen a lui Iisus Dumnezeu. Drumul spre mormântul gol este pentru slujitorul nostru drumul spre înviere, când sufletul devine „rugul aprins care arde f r s se mistuie” (*Ie . 3, 2*). Revela ia începe cu textul liturgic nem rturisit în public, rostit în c mara de suflet preo esc al ni ei de lumin , unde opte te rug ciune pentru cei pe care-i conduce spre Împ r ie i pentru cei care au sfâr it ne tiu i de nimeni, p mântete te, dar ve nic vii în fa a Creatorului. Ea poate c p ta dimensiuni înfrico toare când vremurile se contract iar sulurile vremii se închid voronescian, când nimeni nu mai poate ascunde nuditatea original ,

iar „tunicile de piele” (Fc. 3, 21) î i pierd, din nou, utilitatea. Cât despre „atitudini”, cine nu a cerut arghezian o „arip de înger” ca s -i aduc pova a cea mai bun spre luminare ve nic , ferit de riscul obrocului (Lc. 11, 33)?

P rintele Constantin surprinde prin câteva tr - s turi rarissime la slujitorul „post-modern” al altarului tradi ional: statornicia, c ci nu a c utat un loc de vie uire mai bun decât cel în care a fost chemat de la început spre slujirea „Atotputer-nicului”, pe care, de altfel, l-a înnobilat; cultura „românului frumos”, cum ar spune Puric, ce înflore te în satul s u, îngrijor tor de ne-patriarhal, luptând cu „italienizarea” pentru un franc în plus; modestia, care l-a ferit de tenta ia s cad în exuberan a „leadership”-ului i l-a înt rit, ca slujba s o fac „deplin” (II Tim. 4, 5).

A citi poezie cre tin ast zi apare ca o preocupare desuet , dar cre tinismul autentic nu se „marketizeaz ”, nu este atins de mercantilism. De aceea, pentru cei care au curajul de a o face, poezia se preface în rug ciune, coborând din minte în inim . Prin acest compendiu de teologie esențializat , P rintele Constantin Guzg ne propune s revenim la începuturi, „despuia i de patimi, p - r si i de moarte”, cu o singur condi ie: s fie citit în duh de rug ciune i ethos românesc.

Pr. Dan Sandu

M RTURISIRI

I.

Atotputernice, sufletul meu
m împiedic s descop r
taina singur t ii,
ceva m îndeamn s Te caut,
sanctuar în suflet s - i zidesc,
dar r mân rob clipei.
a vrea s trec dincolo de vremei,
s - i pot m rturisi totul;
stea în proprie lumin ard
pân trec în teluric.
m desprind de moarte
f r s tiu,
aproape de cer
z mislesc zorii de zi
semn al devenirii,
dar am uitat chipul
dup care m-am n scut;
r mân rece, imun în temni a vremii
alerg dup lumin s te caut,
dar sufletul meu
este un imens pustiu
cu nisipuri fierbin i
i întinsuri f r margini...

II.

Atotputernice, m^ă apropii de Tine
să simt pulsul luminii,
o na^ș tere din nou mi se d^ă ruie;
îmbrac haina bucuriei,
vreau să ne înrudim!
m^ă rturisirea deschide
poart^ă spre cer,
s^ă rutul divin
pe gur^ă de sfânt,
lumii d^ă nemurirea,
dar tot c^ă dem
de i suntem înu^ă i de subsuori.
n-am plâns destul,
n-am iubit suferin^ă,
nu ne-am r^ă stignit ca să înviem!
e adev^ă rat:
mai plângem, îngenunchem,
dar ce pu^ă în
ardem doar în trupuri.
de aceea ne ofilim,
îmb^ă trânim,
de i ne-ai s^ă rutat pe frunte;
pe umeri ne-ai l^ă sat heruvim
să ne înve^ă minte lumina...

III.

Atotputernice, e timpul m^ă rturisirii!
lumina n^ă scut^ă în mine
îmi trece fiin^ă a dincolo de timp,

vam de vam ,
m na te str lucirea ei
„spre via , i mai mult via !”
secolii ce au „curs”
m-au r stignit pe o cruce;
la ea a venit Fiul T u, Iisus.
s fim d rui i iubirii,
s nu uit m s iubim
ca-n prima zi.
aceea i suflare peste Univers
i peste om,
a îngem nat moartea cu via a.
de atunci aceea i zodie zidim
îmbr i a i de tain ...

IV.

Atotputernice, s rutul T u
arde pe fruntea mea.
sub vremi m-am trezit
ca pe ni te ruine;
n-am avut de ales
totul m-a înfânt.
de i m-am trezit în dimine i
i am alergat prin rou
s -mi r coresc r nile din suflet
ca s pot trece cuvintele
în orizonturi de lumin ,
am vegheat lâng a tri,
sear de sear ,
visând c m topesc

în lava lor, de neputin
m-am rugat s fiu iertat
s ne trezim în Lumin ,
s ardem ca o tor ,
s r mânem ve nic lâng Tine...

V.

Atotputernice, azi mi-ai optit
la ureche, ceva;
semn c exist,
c vreau s aud orice oapt a Ta;
recunosc, m fr mânt gândul
c n-am s în eleg
sau, poate îmi vorbe ti
despre lucruri care nu exist ,
sau exist doar teama
c n-ar exista;
b nuiala m cuprinde.
lucrurile care nu exist
n-au început i nici sfâr it;
de ar exista ai a eza în ele
durerea întregului Univers.
un început de drum
înseamn stele ce ard i mor,
îngeri ce plâng.
un orizont îndep rtat
azi mi-ai optit
Eu sunt Alfa i Omega
începutul i sfâr itul
durerea m-a cuprins... (învins...)